

INFORMAČNÍ LISTY 59

ČERVEN

2001/3

Vychází 7x do roka pro členy SAM 95 zdarma.

President: **Radoslav ČÍŽEK**,
Žilinská 160, 273 01 K.Žehrovice
Zástupce: **Zdeněk ANDRÝSEK**,
Ludmílina 3, 180 00 Praha 8
Pokladník: **Vladimír HORÁK**,
K Cihelně 432, 273 01 K.Žehrovice
Předseda
sport. komise: **JUDr. Zdeněk SLAPNÍČKA**,
Na Sádce 193, Praha 4, 149 00
Redakce IL.: **Radoslav ČÍŽEK**

Rádiem řízené A dvojky na letišti

Kladno 8. května.

Pro dvou vycucených odkladech - březnovými dešti a pro modeláře blokováním letištem v dubnu se konečně 8. května zaplnilo letiště A-dvojkami. Myslím, že se u nás v ČR nesešlo nikdy tolik rádiem řízených A-dvojek, jako při tomto setkání. Není přehnané, budu-li tvrdit, že tomu asi nebylo tak nikde na světě. V SAMech po celém světě se létá spousta kategorií gumáček, trochu méně volných motoráček, více motoráků řízených rádiem a ze všeho nejméně rádiem řízených větroňů. Řeknu-li, že pokud jde o rádiem řízené větroňe jsme na špičce peletonu, určitě nepřeháním.

Předchozí dny a předpovědi počasí dávaly spíše pochmurné očekávání a i když jsme všichni viseli očima na TV a chytali každé slovo TV rosníčky, museli jsme s povděkem vzít na vědomí jen že by nemělo pršet. Opravdu ani nekáplo, ba i vítr se choval velmi mírumilovně. Při zahájení soutěže jsem naměřil pouhé 3m/s, později vítr chvílemi mírně zesílil. Při ukončení soutěže bylo oproti ranním +10 stupňům C jen o 4 stupně více a vítr se opět zmínil. Sluníčko bylo po celou dobu schované nad potřhanými mraky plujícími od SZ snad jen ve výši 150 m.

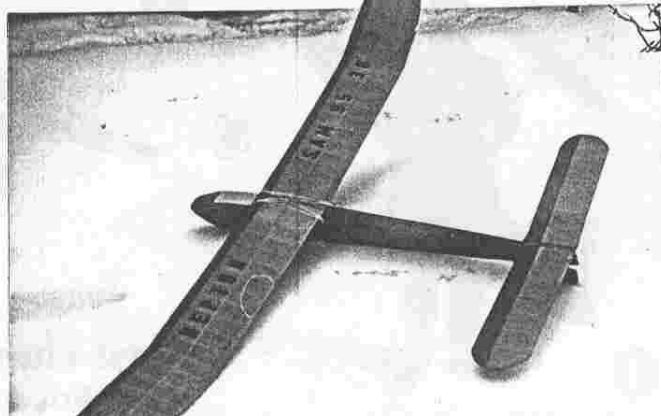
Přes 30 spořádaně hřadujících aut při hrané letišti (Aeroklub ani neví, jak disciplinovaně se na place chovají naši modeláři) vylodilo hochy, co se poperou o pohár Velkého Karla i dívky. Neprodleně bylo sestaveno 18 strojů, nějaký tréninkový, ale spíše kontrolní skok a šlo se na věc.

Dá se dnes říci, že prognóza stoupající oblíbenosti ARC-A2, jak se oficiálně tato kategorie nazývá byla správná. Než jsme se naplno rozjeli trvalo 2 sezony. Také potřebné oznamování předem, kdo se zúčastní se podstatně zlepšilo. A- dvojky už mají dnes pevnou základnu. Zdájí se být příhodnější, než velké ARC, kde bývá potřebný navíjak a dlouhé šnury, příliš dlouhé pro naše úzké letiště.

Máme za sebou 1. kolo. Další se letí 3. června, třetí kolo 1. července a rozhodující poslední 8. září. Čtyř etapové létání vyvrcholí tedy až na podzim. To poslední určí, kdo nalétá ze svých 3 nejlepších soutěží nejvíce. Ten dostane natrvalo broušený pohár Velkého Karla. Ale dnes není ani zdaleka rozhodnuto. Ještě může nakonec vyhrát ten, kdo se vůbec prvního kola nezúčastnil. Tak stavte a létejte, létejte a radujte se, nechť pohoda naplní srdce vaše

Přešli jsme s úspěchem na neřízené pořadí vzletu. Je to pružné, každý si může dobu vzletu vybrat v rámci letového kola. Před letem si vyzvedne časoměřiče, kartičku a kolíček s označením kanálu a může letět. Oznámí-li do 1. minuty po vypnutí že jde na „opravu“ může tak učinit. U nás tento systém zavedl Franta Brož. Není to sice nové, v USA se historici jinak nelétají, tam ale mají vysílače pod dozorem. Asi jsme kousek vepředu, my zakládáme na vzájemné důvěře, že respektovat druhé je jaksi svaté, žeano. Dnes při široké paletě kanálů několika pásem je výběr velkých a ten zřídka kdy si kanály vadí. Pomocné služby pro vytyčení přístávacích čtverců, postavení stanu, tým časoměřičů posílený několika mladíky, ti všichni pracovali jako podle not, vše klapalo bezvadně.

Po stránce připravenosti tu byly znatelné rozdíly. Na jedné straně několik starých harcovníků kovaných z RC létání všemožných kategorií doplněných nevlétanými bojovníky,

ktéry... asi a nedostatek suššího terénu toho na poslední chvíli mnoho nedovolil. Některá era voněla až moc novotou. Ale každá takto vydařená soutěž přidá na umu i zkušenostech. Jestli se mnozí těšíte už na další kolo, potom se záměr nemínul s cílem. Ale i výkony byly víc než pěkné. Ze 72 letů bylo zapsáno 19 maxim. Rozumí se plný čas 4 minuty a přistání do malého (15x15) čtverce. To je více než 26 %. Znamená to, že zhruba každý 4. let byl takto vydařený. Další 30 letů dalo přes 200 bodů s lety vesměs přes 3 minuty. Odněkud z daleka skřípe ozvěna: "Zase soutěžení, honička o vteřiny a body, třískání a zapichování modelů". Nenechte se vysmát, bylo to v plné pohodě sváteční polétání, téměř všechna přistání jak do perin.

Takto létali:

1. Dvořák František.	Vážka	280	280	280	280	840
2. Svoboda Petr	Mýval	280	280	197	280	840
3. Netáhlo Jaroslav	Expe	280	275	212	280	835
4. Plaček Jiří	Saturn B	270	175	280	260	810
5. Macek Miroslav	Mýval	280	270	250	217	800
6. Hořava Miloslav	La Mouette	280	240	229	270	790
7. Pergler Vladimír	Aurikel	280	229	196	280	789
8. Kostečka Vlad.	Adebar	190	280	258	231	769
9. Macháček Jar.	Žralok	280	255	205	210	745
10. Plaček Ondřej	Saturn B	247	215	183	280	742
11. Horák Vlad.	Čáp	280	233	186	208	721
12. Ing. Vyskočil Zd.	Aurikel					692
13. Hořava Miloslav	Super Neptun					663
14. Plaček Ondřej	Spartak A					662
15. Plaček Tomáš	Spartak A					623
16. Ing. Valenta Vl.	Mira					620
17. Brož František	AVX 54					489
18. Švarc František	Spartak A					332

Domnívám se, že pravidla i létání jsou u ARC-A2 dobře vyvážená. Je tam vše, co si myslíme, že by tam mělo být. Zkuste si je bez obav. Zjistíte-li, že by se mělo dělat něco lépe, rádi to uslyšíme.

Létal jsem volně A2 jistě jako jeden z prvních, hned jak byly u nás zavedeny. Jako mnozí jiní jsem nabíhal za nimi desítky kilometrů, ne vždy příjatečným terénem. Nejsou ale důvody, proč bych měl být proti A-dvojkám zaujatý, ale radím vám: jakmile učitě loupání v kolenou a budete podle toho soudit na počasí, jakmile vás omrzí mít boty po kotníky od bahna, je nejvyšší čas přestrojít nějaký svůj stroj na RC. Měl by být starší než k 31.12.1954 (nenechte se mýlit obecným posunem na rok 1960 u SAM 95 obecně). Pokud jde o vnitřní prostor trupu, z pohledu umístění RC vybavení s tím si hlavu nelamte. Jednak trupy strojů těchto ročníků byly díky předepsanému průřezu dost bachratější a jednak je vše co dnes k RC ovládání patří hodně miniaturní. Výběr vhodných modelů je dost široký.

Nemusíte dobře vyvážený model (to je přeci obecně zásadní věc!) vodit na každém metru rádiem. Rychle zjistíte, že to létá i tak úplně samo a je potřeba pouze sem tam nějaká korekce. Uvidíte sami, že se to volnému létání moc nevzdaluje až snad na to, že nepoběžíte s vykulenými očima někam za horizont a to oškrabování bláta z bot si budete moci odpustit. A nestyďte se po několika hezkých letech přiznat, že je to docela fajn.

Skalním odpůrcům RC létání mohu poradit: prosím vás, nejdříve si to vyzkoušejte v plném rozsahu a potom můžete argumentovat proti, bude-li čím. **Ředitel soutěže Rad. Čížek**

1

Část chasy KŽ ...tenkrát před 50 lety

Text k obrázkům 1 – 8 je na straně 4

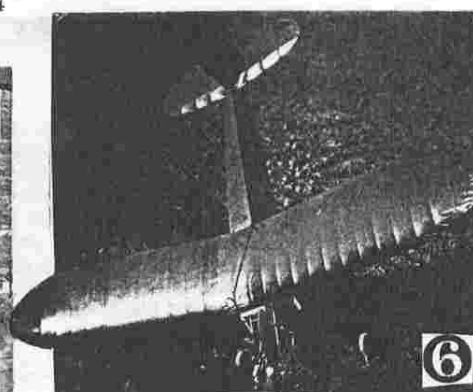
3

4

5

6

Bob Munn létá velkého LANZA BOMBER na motor Webra Spaed 23 . To se to vylétá se země s takovým velkým érem!

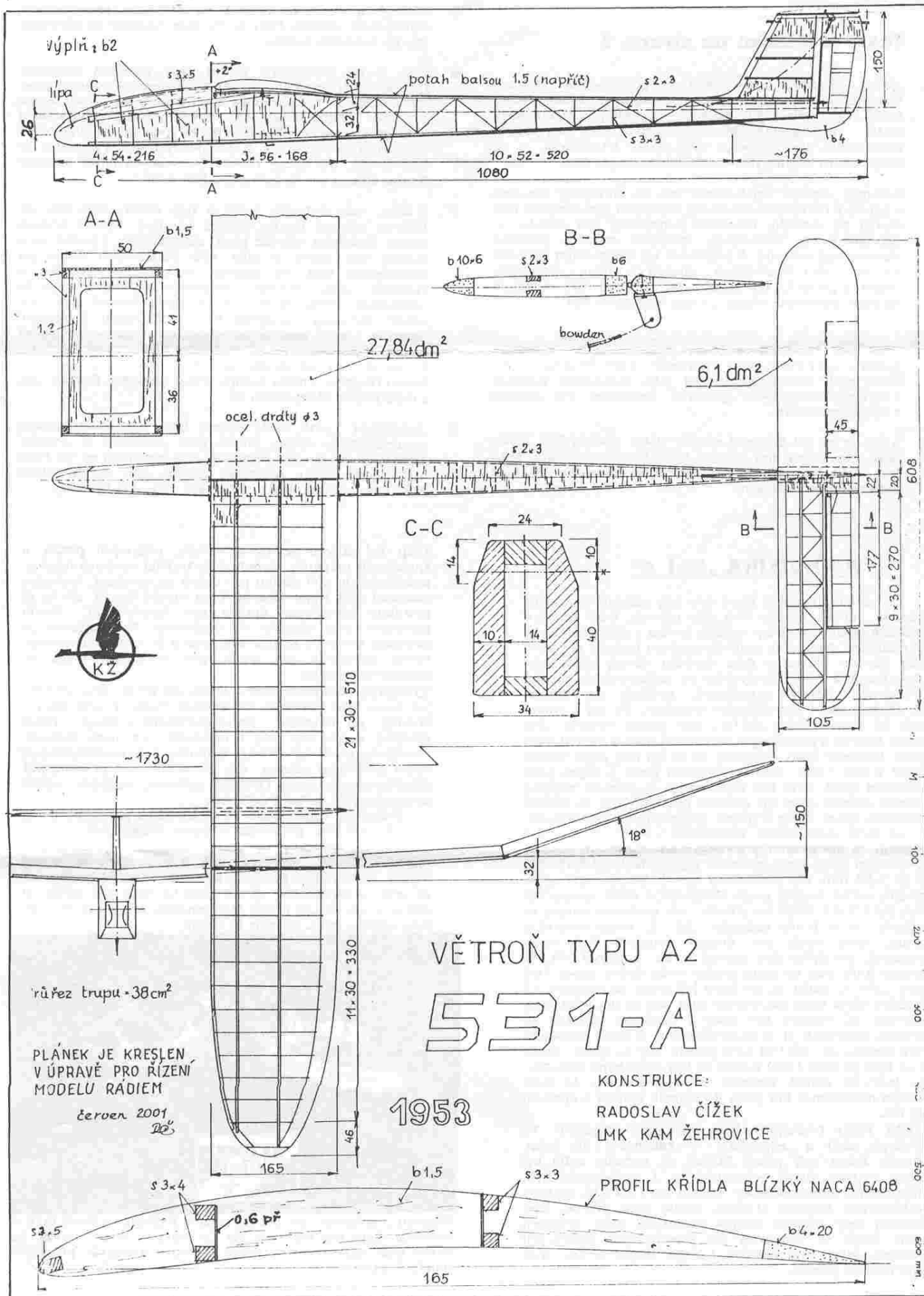
7

8

Dědek Vlach váže křídlo SOKOLA II při jedné ze soutěží „Žehrovice“ v padesátých letech. Křídlo drží Emil Brauner z Kladna.

Texty k fotkám na straně 2

1. „Jéňa“ Cimbura z Lán létal velmi úspěšně větroně, Wakefieldy, upoutané makety i skupinové létání. Prostě uměl. Byl juniorským mistrem republiky v Medlankách 1949. Mezinárodně létal v únoru 1953 v polském Zakopanem ve větroních na svahu s Luňákem a ve skupinovém létání s maketou Chrislea Super Ace.
2. Náš milý „Dědek“ Vlach stavěl kde co. Žil dlouhý čas sám s čubou v Honicích u Stochova. Na tyčích pod stropem měl model na modelu. Poletoval s motoráky (na snímku se Spartakem C), Wakefieldy, upoutané modely, prioritně samozřejmě větroně. S Luňákem na celostátním přeboru v roce 1949 v Medlankách obsadil 3. Místo v seniorech. Jeden z prvních, co začal s RC větroní. Byl obětavou figurkou žehrovské chasy. Už léta bohužel nežije.
3. „Pan Film“, tedy Mirek Peterka byl hlavně větroňář, jednou vyhrál s A2 i Formánkův Memorál, méně létal gumáčky. Kluci našli velkou příbuznost jeho udiveného pohledu s hercem amerických grotesek Laurelem. Na snímku s větroněm Saturn.
4. A jde se na to! Únorová neděle 1942. Vpředu Rad. Čížek nese Miss A, za ním Zdeněk Holkr Musilovu Raketu. Foto Mr. Musil. Poprvé s volnými motoráky na sněhu. Sněhu i zvědavosti na rozdávání.
5. Miss A a Musilova Raketa na stojance před prvním historickým vzletem Miss A. To byla nadherna ta obrovské plochy jiskřícího sněhu.
6. Miss A na lopatkách! To už byla podruhé potažena (původně červeno-bílá, později celá červená) zkoušeli jsme desítku ALKO Mili Čermáka a asi jsme příliš vyosili motor doprava. Vyhlíží to zle, ale nová motorová přepážka a několik nastavených lipových listů to spravilo. Ostatně, to už měla Miss za sebou asi 400 úspěšných letů s lyžemi a na kolech. Jó, mít tehdy rádio, to by se to lehce spravilo kontra doleva, ale to byla zcela jiná doba.
7. V době, kdy A-dvojky ještě u nás nebyly zavedeny se létávaly větroně trochu větších rozměrů. Bývalo zvykem takhle poskládat větroně před startovištěm. Z pořadí bylo patrné kdo poletí a také kdo poběží pro šňůru po předchozím letu. Na snímku ze soutěže v Žebráku u Berouna část modelů žehrovského klubu. Vpředu „Astronom“ Průša, za ním Dědek Vlach. Neznali jsme sice tehdy „kroužáky“, neužívali jsme vystřelování. I ovládání směrové klapky lankem od vlečného háčku se užívalo až později. Ale byla to náramně úrodná půda pro modelářinu. To ani zdaleka nebylo vše, nezbylo místo v tomto čísle pro Frantu Dvořáka, Frantu Kratinu, Pepu Harapáta, Pindu Pecha a další známé členy klubu KŽ.
8. Jugoslávce Ljuba Nesič (vlevo) býval výraznou figurkou mezinárodního létání. Stejně jako pomocník a „dvojče“ Emil Fresl. Na snímku připravují 80g Wakefield na MS 1955 v Německu. Fotku pohotově zmáčkl člen našeho klubu Fritz Söltner z Norimberka. Napadá mne, zda ještě žije.

A - DVOJKA „531 A“

Ne všechny modely, které kdy byly otisknuty zasloužily známku „super“. Bývalo to i dílo náhody, když redakce Modeláře nějaký určitý typ modelu žádala a někdy takových byl nadbytek. Mnohé se nabízejí hezkým tvarem, ale něco málo jim do křestního listu chybělo. Mívaly standardní výkon kolem 2 a půl minuty a tím se zařazovaly do šuplíku „průměrné“. Někdy nezaviněně, nelétaly na mnoha soutěžích, nebo v jen v malém množství. To byl i případ mojí A2 s označením „531 A“. Ani jméno neměla. Jen trochu zazářila s průměrným úspěchem a už ji překryl další návrh. Uvedené číslo znamená, že to byl můj první větroně létaný v roce 1953. Pravda, nakreslil jsem ji nějak před vánocemi 1952. Není bez zajímavosti, že jsem se vždycky v tomto ročním čase do něčeho pouštěl. Byla to taková rychlovka, první týden v únoru už šel model do vzduchu. To už jsme měli dobré zkušenosti s háčky těsně před těžištěm, žádné problémy s vlečením ani očekávané nebyly. Po vyladění kluzu jsme se dostal z původních asi 2,15 min až na 2,30 min, ale překročení tohoto výkonu byla spíše náhoda. Určitě použitý profil blízký NACA 6408 (přepočítal jsem jej z NACA 6409 ke střední čáře prohnutí) nebylo to nejlepší, co se tehdy nabízelo. „531 A“ nebyl rozhodně model, který bych pro dnešní kategorii F1A mohl doporučit, ale úplně jiný pohled je na kategorii ARC-A2 modelů SAM. Zde by tento model mohl dobře uspět. Než jsem „531 A“ zrušil, použil jsem její křídlo do pokusné A2 na rádio, která měla bachratější trup, aby se do něho vešly potřebné RC zařízení své doby – souprava Varioton se servem Bellamatic II. a akumulátorem. S tímto modelem jsem dosahoval 180-190 s při použití 100 m šňůry. Jenže to už bylo po roce 1960 a tudíž se tím nebudeme zabývat. Jak jsem se zmínil, netřeba se zabývat touto A2 jako volným modelem a tak jsem ji nakreslil rovnou s úpravou pro RC.

Křídlo mělo půdorysný tvar své doby: obdélník ve středové části a eliptické zakončení na uchu. Rozteče žebér byly pouze 30mm. V rozsahu ucha byl mírný negativ daný geometrickým i aerodynamickým překřížením. Dvouosníkový systém byl z listů 3x3, ztužený překřížkovou stojinou 0,6mm. Křídlo bylo dělené, obě poloviny byly spojeny dvěma ocelovými dráty průměru 3mm, které se zasouvaly do prokřížených papírových trubiček. Žebra byla balsová 1,5mm. Křídlo se na trup připevňovalo gumou.

Trup byl stavěn ze dvou bočnic, balsových pásnic a smrkových rozpěrek. Vpředu byla třídičná smrková hlavice, prostřední díl měl dutinu pro olovo na vyvážení. Kryt přes nosovou část trupu sice původní model neměl, ale to je potřebná (dovolená) úprava pro instalaci RC. Vzadu přecházel trup plynule do směrovky. Na výkrese je původně směrová klapka zvětšena a je ovládána servem. Vršek směrovky má sedlo pro výškovku, která se upevňovala gumou.

Výškovka není půdorysně odlišná, ale profil nepoužijeme jak tomu bylo původně: ani snížený Clark Y není pro RC vhodný, při natažení nebo potlačení vznikají velmi rozdílné nejen síly, ale i účinnost, což není žádoucí. Použijeme profil symetrický. Výškovka byla na směrovkové sedlo přivazována gumou, ale je možné ji i přišroubovat plastíkovým šroubem. Ovládání výškovky můžeme udělat soustavou pák, nebo bowdenem.

Pokud se rozhodnete, že si A2 531A postavíte, tak ji zrovna nemusíte potahovat papírem Kablo, jako byla ta původní ale pěkně vás prosím - folii také ne, to se pro historický model opravdu nehodí. A když už by byl nějaký model, bude i fotka a nějaká by se do IL určitě hodila, tak na mne nezapomeňte. Já už mám na fotce jen křídlo u zmíněné asi A2, ale i když bylo původní, foceno to bylo po roce 1960 a navíc už jsme to otiskli.

Mistrem „Ministrojů“ lze nazvat Lojzika Rajnoška z Nové hutě u Berouna. Létá mu všechno, na co mákne. Je žel škoda, že nemá dost následovníků. Velmi zajímavá kategorie pro malé plochy k létání.

Milé polétání na letišti Všechnov u Tábora - Jak jsem jej viděl.

JUDr. Zdeněk Slapnicka, sloužící „pod obojí“ v SAMu 78 i SAMu 95 svolal modelářskou chasu bez ohledu na krvaví svědek, ze Zpravodaje 78 jednoznačně předem, výmluvy se nepřipouštěly. Prý jen takové setkání a polétání k mým 80. narozeninám. Prý podepsat „klukům“ nějaký ten můj plánec, podepsat se někomu na křídla modelu. Mnohé ostatní mně zůstalo utajeno. Ale ten důvod není zase tak moc důležitý. Ne všichni můžete pochopit hloubku radosti potkat se s hochy se kterými jste se neviděli dobrých 50 let (nebyli jste mnozí ještě na světě). Některé jsem znal podle jména a oni mne, ale nikdy jsme se nepotkali. Co na tom ale záleží? Za takových okolností nebylo někdy od věci se zeptat: „kteřejpak ty seš?“ Mimo hlavního iniciátora Zdeňka Slapnicky bylo (bohužel) ještě několik „pořadatelů“. Systémem „jedna paní povídala“ jsem se dozvěděl, že se nic nelétá, je tedy zbytečné tam modely vozit a tak. Několik hochů, které bych tam určitě rád viděl to odradilo.

Že máme společného jmenovatele se snadno poznalo podle řady modelů SLUK, ORLÍKU, KÁŇAT a dalších mně povědomých strojů. Vašek Rejchrt z Hradce přivezl dokonce KÁŇE velmi obrovitých rozměrů. Byl to volňas. Tvrdil, že to opravdu létá. Víta Lacina z Rosic a Jarda Drnec z Prahy vzbudili ve mně nostalgické vzpomínky na mého gumáka VÁŽKU, která mně před 52 lety otevřela bránu do světa gumáčku. Mohl jsem oči nechat na výstavně postavených Wakefieldech XL-56 a XL-59 Zdeňka Rychnovského ze Suchdolu u Prahy, které se významně zapsaly do mezinárodní scény.

A dnes jsou tu zase jako nádherné repliky. Sotva jsem se stačil pozdravit s Edou Haraštou se kterým jsem se drahý čas už neviděl (bydlí až u hranic s Rakouskem) ujistil mne, že samozřejmě přijel, aby mně předvedl repliku mého druhého motoráka z roku 1942 LIMAU, kdysi volný model s již dosti dýchavičnou Letnou 6,3 ccm, dnes ovšem jako radiáka s dobrácky bublajícím čtyřtáctkem. Moje vzpomínky se poji s ladnými vzlety buď se země, nebo se zasněžených plání, a jeho stihání na lyžích. Dnes to bylo docela něco jiného. LIMAU kroužil kolem nás poslušně pokynů Edy. Mnozí jej viděli ve vzduchu poprvé a mohli vychutnat v letu jeho spířirovské tvary. Karel Kleinmond z Plzně jsa inspirován mojí Airacobrou, kterou jsem ve válce vyřezal z březové kůry mně tu svoji maketu na rádio se zatahovacím podvozkem přijel rovněž předvést. Nějak prý to neladilo do programu (já ho přesně neznal) a že když bude mrzení, že to svede na mne, že jsem si let vyžádal. Uličník milej!

Byl to pro mne dost těžko zvládnutelný nával, nestačil jsem nějak mít vše pod kontrolou. Tak jsem málem přešel stojánku pňovanského pantáty modelářů Mirka Kasala, kde skromně seděla RC ALFA v novém kabátě. Trochu menší než byl originál, vybavena moderním rádiem a poháněná elektromotorem. A je po starostech. A tak nevím, zda jsem někomu nepotřásl rukou málo, nebo zase moc. Nedivil bych se, neumím bez trény něco oslavovat, nebo se jen tak tvářit. Setkání s vámi všemi bylo velmi milé! Nešlo jen o modeláře, kteří někdy stavěli mé modely a nešlo také jen o modely dnes historické, týkalo se to modelařiny obecně. Vždyť si na mne vzpomněl i Pan Kontrolní Pilot Vašek Chalupníček z ČSA se kterým jsem se tolikrát méně úspěšně potýkal v začátcích RC V2. Vždy býval nejméně o 1 koňskou délku přede mnou.

Jedno jste ale hoši netrefili: mnozí jste si mysleli, že se nepatří přijít poblahopřát a mít i levou ruku volnou. Nemůžete to nakonec vědět: já pocházím z chalupy a byl jsem jak se říká odkojen kravským mlékem! Tu mně někdo zdůraznil úrodnou zem Jihomoravskou, z Olomouce byla zdůrazněna Haná a to co k ní patří. Asi mně všechno vydrží nejméně do vánoc, za volant sedám zásadně bez jediné promile. To na závěr.

Tím ale všechno nezačalo. Než jsem vás všechny, naplněn radostí z takových valných houfů obešel, předal mně pachatel tohoto nezvyklého setkání Zdeněk Slapnicka nádherný pozlacený pohár, nejmilejší co jsem kdy dostal. Snad proto, že nebyl užce specifický za nějaký výkon. Je „od leteckých modelářů“, je od vás všech.

Milým překvapením, že přijeli přátelé až z Trnavy ze SAMu 119, Ing. Dušan Sedlár s paní, která se podílela na prezentaci „pohárka od 119“. „Modelář“ zastoupený šéfredaktorem Liborem Putzem přece chybět nemohl.

V úplné tichosti, abych asi o ničem předem nevěděl

sestavil můj modelářský žák z let 1948 a dalších Richard Metz z Kladna „Almanach konstrukcí modelů Rad. Čížka“. Podařilo se mu sehnat celkem 109 plánek z těch co byly publikovány. Ty ostatní, co tu nejsou by sice mohly tvořit další stovku, ale nejsou tak důležité. I tak udělal Richard veliké dílo!

Mnozí jste mně děkovali za všechny mé konstrukce modelů, které se mně povedlo přivést na svět. Podle některých jste mnozí začínali. Neodvážil bych odhadnout, kolik bylo třeba SLUK. Nebyl jsem to samozřejmě pouze já, byla i řada jiných. Jsou méně známi možná jen tím, že jejich modely nebyly stavěny v takovém množství, nevedlo se jim asi tolik na soutěžích. Také snad proto, že jsem modely kreslil delší čas než oni. Přesto se v názorech trochu rozcházíme. Vy se díváte zpátky co bylo, já opačně, co nebylo. Vidím to jako svůj malý dluh. Proto tu musím ještě nějaký čas pobejt. Abych mohl ještě něco napravit. Něco doplnit a také proto, že je mně mezi vámi všemi opravdu fajn. A jestli jste se někteří naučili létat třeba právě s tou SLUKOU, moc mně to hřeje. Dík chaslo!

Radoslav Čížek

Blahopřejeme

Dne 18. května oslavil v plné životní i modelářské svěžesti prezident našeho klubu

Radoslav Čížek

krásně kulaté 80. narozeniny

Dovoluji si jménem všech členů klubu popřát oslavenci ještě mnoho let života v plné síle a neutuchající zájem o veškeré modelářské dění, historické zvláště.

Vypočítávat Radkovi zásluhy o rozvoj a reprezentaci československého modelářství v poválečné éře by bylo nošením dříví do lesa. Počet jím vedených modelářských kroužků i sportovní žebříčky té doby hovoří o všem.

Nebyl v poválečné historii modelářství asi ani jeden z nás začínajících modelářů, kdo si na počátku nepostavil model z jeho konstrukční dílny a koho jeho lety nadchly pro modelářství na celý život.

Zvláště dnes, kdy se s historiky vracíme do této éry zjišťujeme jakou tvarovou vytříbenost jeho modely měly, jak detailně byly zpracovány stavební plány i jak velmi dobré byly letové vlastnosti jeho modelů at školních nebo soutěžních.

Oceňujeme, že v rámci našeho klubu máme člověka, který je modelářským pojmem nejen u nás ale i ve světě. Vždyť modelářských nositelů zlaté medaile FAI není zas tak mnoho a jeho zásluhy o rozvoj maket v komisi FAI jsou uznávány celosvětově.

Na závěr ještě jednou přání mnoha let a myslím si, že by nebylo špatné oslavit s přáteli v SAMu 95 své pětadevadesátiny. Do této meze vše nejlepší.

Jiří Balej

Druhé kolo ARC-A2 letiště Kladno 3. června 2001

Ráno tě vzbudí neodbytné mobil, trochu moc brzy. To je můj nový vynález zkázy. Věnovali mně jej moji bývalý modelářští žáci z let 1948 – 53 a další. Volání v blažené rozespálosti registruji jako Neuman, ale marně ho řadím do nějakého šuplíku. Zda se na Kladně létá, když u nich je takový vítr. Tady to nevypadá nejlhůvě, dokonce nepříši odpovídám. Končíme. Na letišti se mně omlouvá, že měl asi špatně nastaveného budíka. Nebyl to Neuman, ale ing. Kleinmond z Plzně. To nic, vše zapomenuto, zvláště když sebou dovezl pro vyšší rychlosti přistříženého Jardu Vanička. Přišli se podívat, jak rádiové A2 létáme. Moc jsme se nevytáhli, k dokonalosti nevyhovělo nejen počasí, ale i několik našich organizačních nedostatků. V minulém článku o 1. kole jsem všechno viděl příliš růžově, ale člověk se pořád učí, omlouvám se.

Dorazil jsem minutu před devátou a první co bylo, přezkoušel jsem náš starý „animátometr“ jak to s tím větrem vlastně je. Naměřil jsem neuvěřitelných 4-5 m/s, ale bylo mně jasné, že ve 100 metrech to bude podstatně více. Tam jsem ale nedosáhl. Ostatní počasové parametry byly v rámci mantinelů a tak jsem vyzval modelářský lid k přihlášení strojů. Byli nedečkaví a tak jsme zahájení stihli za necelou půlhodinku. Připravení časoměřiči si rozebrali první nedečkavce a šlo se na věc. Ve vzduchu se objevilo celkem 15 modelů, v některých chvílích se na obloze mlelo i 5 A-dvojek najednou. Když boje ve 12,15 utichly, seřazené pořadí dalo tyto výsledky:

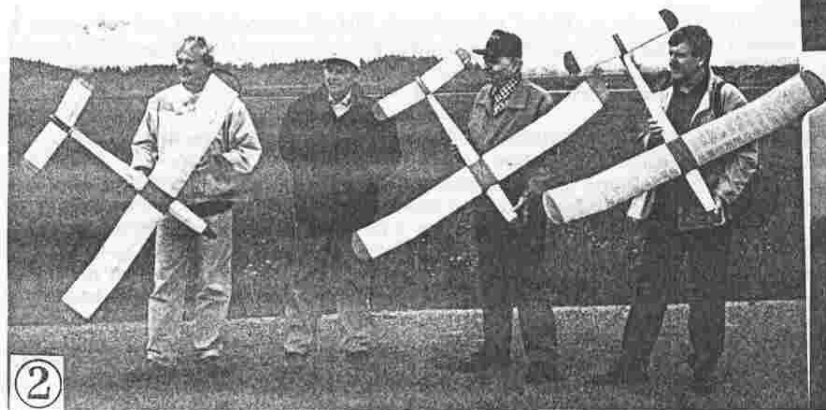
1. Plaček Tomáš	Saturn B	789
2. Dvořák František	Vážka	720
3. Hořava Miloslav	La Mouette	631
4. Netáhlo Jaroslav	Expe	620
5. Macků Miroslav	Mýval	619
6. Plaček Ondřej	Spartak	588
7. Plaček Jiří	Saturn B	528
8. Horák Vladimír	Čáp	515
9. Macháček Jaroslav	Žralok	513
10. Plaček Ondřej	Saturn B	510
11. Svoboda Petr	Mýval	499
12. Švarc František	Spartak	492
13. Ing. Valenta Vladimír	Mira	396
14. Plaček Tomáš	Spartak	351
15. Ing. Vyskočil Zdeněk	Aurikel	139 nedolétal

1 - Mirek Kasal z Pňovan létá krásně udělanou ALFU jako elektr.

2 - Moraváci (zleva): Piše, (Čížek), Al., Šild, Ing. Vit Kotrba

3 - Eda Harašta z Českých Velenic vede RC LIMAU na okruhu

Nárazový vítr prověřil pilotážní schopnosti jednotlivců. Mnozí zřejmě nikdy v takovém větru netrénovali. Velmi dobře si vedl starý harcovník Franta Dvořák, celou dobu vedl, ale nakonec jej přelétl dvěma v termice vydařenými lety o víc než minutu dorostenec T. Plaček. K Hořavovu 3. místu byl na vítěze už skok dvaapůl minuty, dále to bylo těsně po vterinách. Pozoruhodné je že na čele se umístily modely s původními velmi nosnými profily vhodnými spíše do klidnějšího počasí.

Dobře pracovali časoměřiči v sestavě: Balej, Dvořák L. Kostečka, Švarc a Machulka.

Pořadatel si s této akce bere tato ponaučení:

- Létat se bude od příštího kola s jediným modelem, který si soutěžící zvolí těsně před přihláškou.
- Soutěž se bude létat důsledně na letová kola, jejich délku určí podle počtu účastníků ředitel soutěže před jejím zahájením. Pořadí vzletů v rámci kola je ale libovolné (s respektováním druhých účastníků na stejném kanále).
- Každý soutěžící je povinen vrátit svoji letovou kartu a kuliček kanálu ihned po skončení letu k registraci.
- Nutno vytýčit značka pro kontrolu délky vlečné šnůry či gumicuku před soutěží.
- Pořadatel má nárok na váhovou kontrolu modelů – jejich hmotnost nesmí být nižší než předepsaných 410g. Že musí být zachována tvarová shodnost se vzorem je bez diskuse. Nenutí nás k rozměrové kontrole modelů – je to věc sportovní cíli každého soutěžícího.

Na závěr: počasí nebylo dobré, na červen příliš chladno a větrno. Ale modelář patří do čeledi bojovné a určitě jste si mnozí z přítomných řekli: ještě že se nelétalo v pondělí, to navíc přšelo!

Tak nashle 1. července v 9.00 hod (termosky sebou)

Rad, Čížek ředitel soutěže

Přítomní modeláři na 2. kolo ARC-A2 žádají vzhledem k akci „Velká cena Modely“ v neděli 10.6. aby byla původně plánovaná soutěž ARC (Kostečka) odletána ve stejném termínu jako 3. kolo ARC-A2, tedy 1. července. Přihlaste se osobně, telefonem nebo dopisem do 25.6.2001

ARC-A2 Čížek tel. 0723859766
ARC Kostečka tel. 0607957469

